

[Ninn-Hansen]

konflikt som en alvorlig, samfundsskadelig konflikt, som alle bør medvirke til at få til at ophøre. Hvis man har den opfattelse, er det ikke detaljer eller enkeltheder, det drejer sig om, så er det et lovforslag, som man skal se at få gennemført hurtigst muligt.

Arbejdsministeren sagde ved første behandling, at hidtil havde det været en lovlig konflikt, og det er rigtigt, men jeg gør opmærksom på, at når dette lovforslag bliver vedtaget ved tredje behandling – og det vil jo heldigvis ske på et eller andet tidspunkt her i nat – er konflikten, hvis den fortsætter, en ulovlig konflikt. Det er særdeles afgørende. Vi venter selvfølgelig, at de parter, det her drejer sig om, opfylder loven, og vi ved også, at hvis nogle af parterne ikke opfylder loven og ikke går i arbejde, kan de ikendes en bod derfor, de kan straffes.

Når situationen er den ved et sådant lovindgreb, mener det konservative folkeparti også, at vi har pligt til at sørge for, at de parter, der kan udsætte sig for at blive idømt en bod, at blive straffet arbejdsretligt, får besked på det i tide. Derfor kan vi ikke stemme for det forslag, som venstre har stillet. Vi mener ikke, det er rimeligt med få timers varsel at forlange, at nogle, der ikke kan vide det på forhånd, skal møde på deres arbejdsplads med risiko for at blive straffet, idet de, hvis ikke de møder, begår en retsstridig handling. Vi mener heller ikke, det er rimeligt over for den anden part, for hvis man siger, at denne lov skal træde i kraft kl. 9 i dag, må der vel også være en pligt til for ethvert slagteri at stille arbejdspladsen til rådighed, og det vil altså sige, at en igangsættelse skal finde sted med få timers varsel. Jeg kan ikke se, at det er praktisk muligt, og det er i hvert fald i modstrid med den opfattelse, vi har af, at folk skal have besked i tide, således at de ikke risikerer at begå en ulovlig handling.

Hr. Enggaard gjorde nogle bemærkninger om, hvad der er skrevet i betænkningen om arbejdsmiljøloven. Det konservative folkeparti stemte i sin tid ikke for arbejdsmiljøloven, fordi vi havde mange indvendinger imod den, men vi erkender da, at den minister, der har administrationen af arbejdsministeriet, har en pligt til at forvalte denne lov rigtigt, og derfor kan vi ikke have noget imod, at ministeren som svar på et spørgsmål tilkendegiver sin opfattelse med hensyn til, hvordan han vil administrere denne lov.

Vi kan – og her kan jeg henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling – ikke stemme for, hvad retsforbundet foreslår, og med hensyn til fremskridtspartiets ændringsforslag, der jo drejer sig om en foreløbig tænkt situation, hvor der kan ske det, at andre kan gå i en konflikt, der kan lamme slagterierne, kan jeg henvise til, at det konservative folkeparti også i den sag er parat til, hvis konflikten skulle komme, at bidrage til, at vi også her får lovgivningsmæssigt ordnede forhold.

Formanden:

Hr. Tyroll har bedt om en kort bemærkning. Jeg vil gerne for en ordens skyld sige – og det er ikke rettet til hr. Tyroll – at jeg tror, man vil forstå, at det kan blive nødvendigt, hvis der kommer for mange af dem, at handle efter forretningsordenens ord om »rimeligt« omfang.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

Jeg synes faktisk, dette er ret væsentligt, fordi det, der bliver sagt fra hr. Ninn-Hansens side, er, at der både skulle være tale om en ulovlig og en overenskomststridig handling, hvis nogle af de slagteriarbejdere, der er i konflikt for øjeblikket, udebliver fra arbejdet i forbindelse med, at dette lovforslag måtte gå igennem, og man dermed har sagt, at nu eksisterer der i hvert fald en overenskomst mellem deres forbund og arbejdsgiverparten. Jeg mener helt klart, at det er sådan – og det synes jeg arbejdsministeren skal komme op og bekræfte efter det, der er sagt fra hr. Ninn-Hansens side – at der hverken er tale om overenskomststridig handling eller ulovlig handling fra de pågældende slagteriarbejderen side. Det er normal praksis fagretligt, at i det tilfælde, en lovlig konflikt som her er udløst, betragter man de arbejdsforhold, som er indgået, som ophørt, og det vil sige, at der er ingen, der kan forfølge slagteriarbejderne, hvis de undlader at møde på deres arbejdsplads, fordi det ikke formelt er sådan, at de faktisk er ansat på den arbejdsplads. Det ansættelsesforhold skal bekræftes. Hverken den ulovlige handling eller det overenskomststridige kan altså gøres gældende over for slagteriarbejderne, og det vil jeg gerne have arbejdsministeren til at bekræfte med henblik på den udlægning af, hvad der